AUGUSTINUS

Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh. Seite 134v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

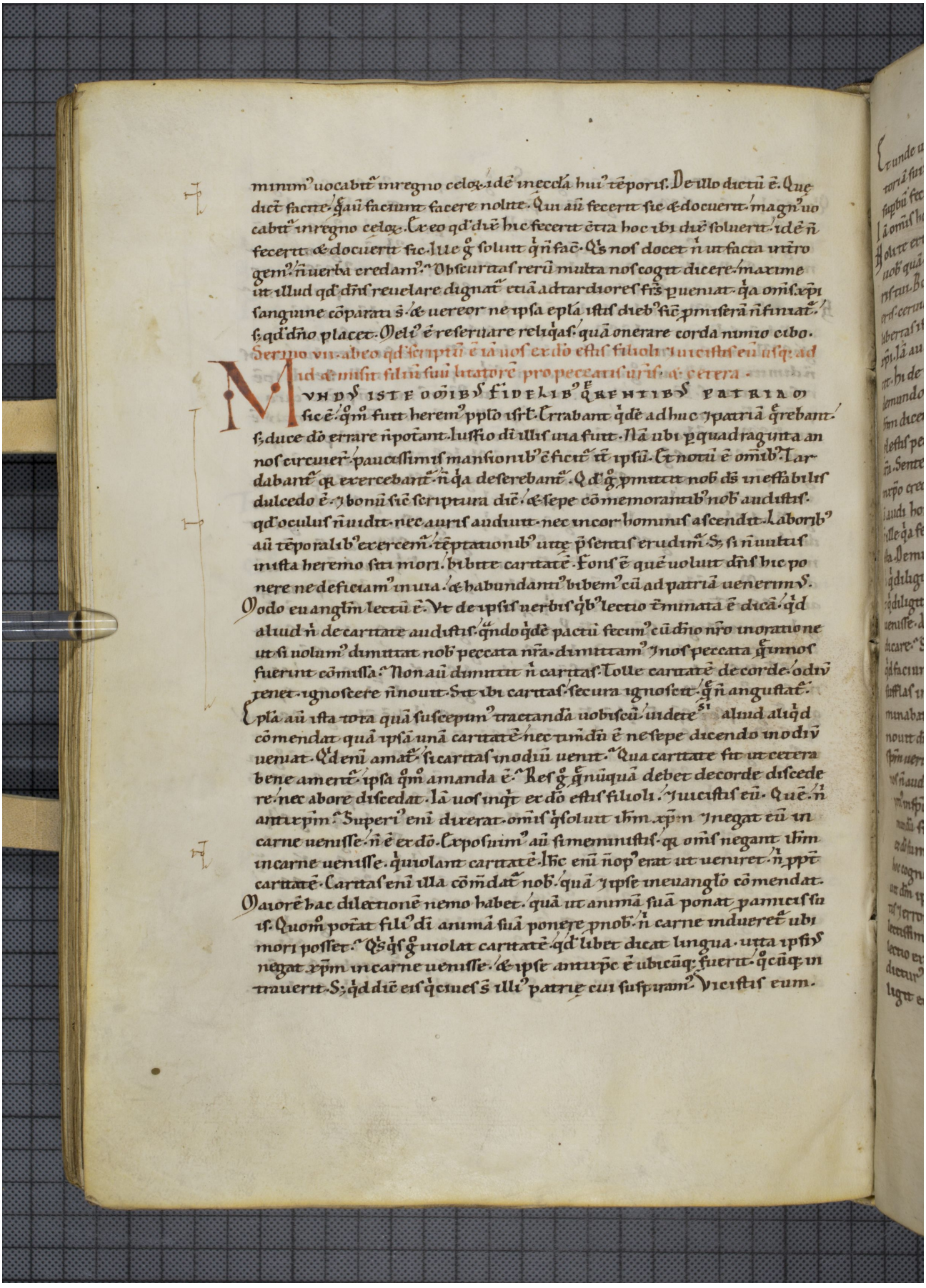

minimꝰ uocabitꝫ in regno celoꝝ. idē in eccl̄a huiꝰ tēporis. De illo dictū ē. Quę
dicit facite. q̄ aū faciunt facere nolite. Qui aū fecerit sic & docuerit. magnꝰ uo
cabitꝫ in regno celoꝝ. Ex eo qd̄ dixit hic fecerit c̄tra hoc ibi dixit soluerit. idē n̄
fecerit & docuerit sic. Iue g̊ soluit q̄ n̄ fac̄. Q̄s nos docet n̄ ut facta in tro
gemꝰ. n̄ uerba credamꝰ. Obscuritas rerū multa nos cogit dicere. maxime
ut illud qd̄ dn̄s reuelare dignatꝫ etiā ad tardiores frs̄ p̄ueniat. q̄a om̄s xp̄i
sanguine cōparati s̄. & uereor ne ipsa epl̄a istis diebꝰ sic p̄miserā n̄ finiatꝫ.
s; qd̄ dn̄o placet. Meliꝰ ē reseruare reliq̄as. quā onerare corda nimio cibo.

Sermo vii. ab eo qd̄ scriptū ē iā uos ex dō estis filioli. Iuicistis eū usq; ad
id & misit filiū suū litatorē pro peccatis uris. & cetera.

MVNDVS ISTE OMIBVS FIDELIBꝰ QRENTIBVS PATRIAM
sic ē. q̄m̄ fuit heremꝰ pplō isrl̄. Errabant q̄dē adhuc. Ipatriā q̄rebant.
s; duce dō errare n̄ potant. Iussio di illis uia fuit. Nā ubi p̄ quadraginta an
nos circuierꝫ. paucissimis mansionibꝰ c̄ficitꝫ tt̄ ipsū. Et notū ē om̄ibꝰ. Tar
dabantꝫ q̄ exercebantꝫ. n̄ q̄a deserebantꝫ. Qd̄ g̊ p̄mittit nob̄ ds̄ ineffabilis
dulcedo ē. Ibonū sic scriptura dic̄. & sepe cōmemorantibꝰ nob̄ audistis.
qd̄ oculus n̄ uidit. nec auris audiuit. nec in cor hominis ascendit. Laboribꝰ
aū tēporalibꝰ exercemꝫ. tēptationibꝰ uitę p̄sentis erudimꝫ. S; si n̄ uultis
in ista heremo siti mori. bibite caritatē. Fons ē quē uoluit dn̄s hic po
nere ne deficiamꝰ in uia. & habundantiꝰ bibemꝰ cū ad patriā uenerimꝰ.
Modo euanglm̄ lectū ē. Vt de ipsis uerbis q̄bꝰ lectio t̄minata ē dicā. q̄d
aliud n̄ de caritate audistis. q̄ndo q̄dē pactū fecimꝰ cū dn̄o nr̄o in oratione
ut si uolumꝰ dimittat nob̄ peccata nr̄a. dimittamꝰ. Inos peccata q̄ in nos
fuerint cōmissa. Non aū dimittit n̄ caritas. Tolle caritatē de corde. odiū
tenet. ignoscere n̄ nouit. Sit ibi caritas. secura ignoscit. q̄ n̄ angustatꝫ.
Epl̄a aū ista tota quā suscepimꝰ tractandā uobiscū. uidete si aliud aliq̄d
cōmendat quā ipsā unā caritatē. nec timēdū ē ne sepe dicendo in odiū
ueniat. Q̄d enī amatꝫ. si caritas in odiū uenit. Qua caritate fit ut cetera
bene amentꝫ. ipsa q̄m̄ amanda ē. Res g̊ q̄nūquā debet de corde discede
re. nec ab ore discedat. Iā uos inq̄t ex dō estis filioli. Iuicistis eū. Quē. n̄
antixp̄m. Superiꝰ enī dixerat. om̄is q̄ soluit ihm̄ xp̄m. Inegat eū in
carne uenisse. n̄ ē ex dō. Exposuimꝰ aū si meministis. q̄ om̄s negant ihm̄
in carne uenisse. q̄ uiolant caritatē. Ihc enī n̄ op̄ erat ut ueniret. n̄ p̄pt̄
caritatē. Caritas enī illa cōmdatꝫ nob̄. quā ipse in euanglō cōmendat.
Maiorē hac dilectionē nemo habet. quā ut animā suā ponat p̄ amicis su
is. Quom̄ potat filiꝰ di animā suā ponere p̄ nob̄. n̄ carne indueretꝫ ubi
mori posset. Q̄s q̄s g̊ uiolat caritatē. qd̄ libet dicat lingua. uita ipsiꝰ
negat xp̄m in carne uenisse. & ipse antixp̄c ē ubicūq; fuerit. q̄cūq; in
trauerit. S; q̄d dic̄ eis q̄ ciues s̄ illiꝰ patrię cui suspiramꝰ. Vicistis eum.